

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bivol Viorel,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Boicu Petru împotriva lui Bivol Viorel cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Bivol Viorel și menținută hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 07 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La 26 ianuarie 2016, Boicu Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bivol Viorel cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul Boicu Petru a indicat că la 28 ianuarie 2013 a încheiat cu Bivol Viorel un contract de împrumut, autentificat notarial sub nr. 365, potrivit căruia i-a dat cu împrumut ultimului suma de 1400 Euro, termenul de scadență fiind 28 ianuarie 2014, însă la expirarea acestuia pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale privind restituirea împrumutului.

Declară că, întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, a expediat la 12 ianuarie 2016 în adresa pârâtului o somație, solicitând restituirea sumei de 1400 Euro, însă fără careva rezultat.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul Boicu Petru a mai precizat că de fapt în anul 2006 a înstrăinat lui Bivol Ion, fratele pârâtului, autoturismul de model VAZ 21099, nr. de înmatriculare ȘD AE 478, contra sumei de 2900 Euro, ultimul achitându-i doar suma de 1500 Euro, cu promisiunea că restul sumei de 1400 Euro îi va restitui pe parcurs.

Afirmă că abia peste 7 ani, în anul 2013, Bivol Viorel, fratele lui Bivol Ion, s-a adresat dânsului cu rugămintea să-i elibereze o altă procură pe automobilul menționat din motiv că precedentă a expirat și nu se poate deplasa fără procură. Dânsul a întocmit o altă procură, cu condiția restituirii de către pârât a sumei restante în mărime de 1400 Euro din costul automobilului.

În acest sens, la 28 ianuarie 2013, întru asigurarea restituirii sumei de 1400 Euro, împreună cu pârâtul Bivol Viorel au perfectat notarial contractul de împrumut sus-enunțat, tot la aceeași dată eliberând-i pe numele ultimului procură cu dreptul de a radia, vinde, dona, schimba, da în arendă, gaja, automobilul de model VAZ 21099, nr. de

înmatriculare ȘD AE 478, care ulterior a fost înstrăinat de către pârât unei terțe persoane, fără însă a-i restitui suma de 1400 Euro.

Cere Boicu Petru încasarea din contul lui Bivol Viorel în beneficiul său sumei de 1400 Euro cu titlu de datorie și 934,85 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Șoldănești din 07 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă și încasată din contul lui Bivol Viorel în beneficiul lui Boicu Petru cu titlu de datorie suma de 1400 Euro convertită în valută națională la momentul executării hotărârii și 934,85 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de către Bivol Viorel și menținută hotărârea Judecătorei Șoldănești din 07 noiembrie 2016.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluția prin faptul că datoria apelantului-pârât Bivol Viorel față de Boicu Petru este probată prin acte juridice autentificate notarial, iar careva înscrisuri privind restituirea datoriei la actele pricinii nu se regăsesc.

Mai mult ca atât, apelantul-pârât Bivol Viorel, în cadrul ședințelor de judecată a instanțelor de judecată ierarhic inferioare, personal a confirmat faptul că suma de 1400 Euro reprezintă suma restantă neachitată la parcurarea automobilul de model VAZ 21099, nr. de înmatriculare ȘD AE 478, de la Boicu Petru.

La 21 aprilie 2017, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Bivol Viorel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017 și hotărârii Judecătorei Șoldănești din 07 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neântemeiată.

În susținerea recursului Bivol Viorel a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel la emiterea căreia au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept material.

Declară că instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au ajuns la concluzia de a încasa din contul său în beneficiul lui Boicu Petru suma de 1400 Euro ce rezultă din contractul din 28 ianuarie 2013, or, respectivul act juridic este unul simulat.

De asemenea, indică recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au expus referitor la faptul că în privința intimatului Boicu Petru a fost intentată o cauză penală în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, astfel dânsul fiind o victimă a traficului de ființe umane și muncii forțate.

La 08 iunie 2017, în adresa lui Boicu Petru a fost expediată copia recursului declarat de către Bivol Viorel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 10 iulie 2017, Boicu Petru a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de către Bivol Viorel, cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017 și hotărârii Judecătorei Șoldănești din 07 noiembrie 2016, pe care le consideră legale și întemeiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bivol Viorel este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bivol Viorel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au ajuns la concluzia de a încasa din contul său în beneficiul lui Boicu Petru suma de 1400 Euro ce rezultă din contractul din 28 ianuarie 2013, or, respectivul act juridic este unul simulat, or, Bivol Viorel personal în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe din 22 octombrie 2016 și 07 noiembrie 2016 a recunoscut faptul că datorează lui Boicu Petru suma de 1400 Euro în baza contactului din 28 ianuarie 2013, precum și că nu a restituit această sumă ultimului (f.d. 49, 64).

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au expus referitor la faptul că în privința intimatului Boicu Petru a fost intentată o cauză penală în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, astfel dânsul fiind o victimă a traficului de ființe umane și muncii forțate, deoarece prin ordonanța procurorului în Procuratura r-ul Șoldănești – Vasile Botnarenco din 05 octombrie 2016 a fost încetată cauza penal nr. 2015470301 intentată în privința lui Boicu Petru, cu scoaterea integrală al acestuia de sub urmărire penală, din motivul lipsei în acțiunile ultimului a elementelor componente de infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b)

Cod penal (f.d. 45-48). Se atestă că în privința acestui fapt s-a expus atât prima instanță, cât și instanța de apel.

Cu atât mai mult că, chiar din conținutul respectivei ordonanțe rezultă că inițiatorul de a-l face vinovat pe Boicu Petru de săvârșirea infracțiunii nominalizate este anume Bivol Viorel, care îi datorează ultimului suma de 1400 Euro (f.d. 46).

Referitor la invocarea recurentului precum că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare deja s-a pronunțat în modul corespunzător

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bivol Viorel, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Bivol Viorel, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Luiza Gafton